

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. november 2019
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Freia Kirkeskov-Hansen
Sagsnr.: 2019-0037-0070
Dok.: 1294491

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 11 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Hegaard (RV).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 11 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Forbud til dømte seksualforbrydere) (L 9):

”Kan ministeren oplyse, om formuleringen vedrørende udstrækningen af "nærmere afgrænset område" kan omfatte det sted, hvor borgeren måtte have fast ejendom, som den pågældende således ikke må opholde sig i?”

Svar:

Domstolene skal i alle sager foretage en individuel og konkret vurdering af nødvendigheden af, at den dømte meddeles et opholdsforbud, og i givet fald også af opholdsforbuddets geografiske udstrækning.

Formålet er, at opholdsforbuddet skal målrettes de konkrete steder, hvor der er fare for, at den dømte vil begå lignende forbrydelser, såsom svømmehaller, idrætshaller, offentlige parker eller anlæg, skoler, legepladser, daginstitutioner, skove eller strandområder.

Domstolene kan endvidere efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 2, meddele den dømte et boligforbud. Et boligforbud indebærer, at den dømte ikke uden politiets tilladelse må lade børn under 18 år tage ophold i sin bolig eller selv tage ophold hos personer, hos hvem der opholder sig børn under 18 år. Et boligforbud omfatter ikke den dømtes egne børn eller adoptivbørn. Udtrykket ”tage ophold” betyder i praksis overnatning, og der skal i almindelighed være tale om flere overnatninger.

Domstolene kan herudover efter straffelovens § 236, stk. 1, nr. 3, meddele den dømte et besøgsforbud. Et besøgsforbud indebærer, at den dømte ikke må modtage besøg af et barn, der ikke er ledsaget af en voksen. Besøg omfatter også tilfælde, hvor den dømte uden for sin bolig, eksempelvis på en restaurant eller i en forlystelsespark, er vært for et barn, der ikke er ledsaget af en voksen.

Domstolene kan således ved afgrænsningen af et opholdsforbud tage hensyn til, om den dømte ejer eller har rådighed over ejendomme i området og sikre, at den dømte kan få adgang hertil. Hvis den pågældende tidligere har begået overgreb mod børn i den eller de pågældende ejendomme eller et lignende sted, kan domstolene meddele et bolig- eller besøgsforbud for at sikre, at ejendommen ikke kan anvendes til at begå nye overgreb mod børn.